

Kundskaber om denne Sags Sammenhæng, men det ærede Medlems Kundskab svigtede dog paa væsentlige Punkter. Det ærede Medlem har forlangt en Redegørelse for, hvorvidt de garanterende Banker have søgt at mele deres egen Kage paa forskellig Maade. Det skal jeg ikke komme nærmere ind paa nu, det staar omtalt i den Redegørelse, som det ærede Medlem altsaa vil faa i Morgen. I øvrigt skal jeg ikke udtale mig nærmere om Sagen.

Formanden: Folketingsmanden for Sorø Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Poul Christensen: Maa jeg gøre den Bemærkning til det ærede Medlem fra Lejre (Ole Hansen) — jeg skal ikke komme ind paa hans øvrige Udtalelser, da jeg fastholder mit Regnestykke som det mest korrekte —, at jeg tror, de fleste ville indrømme mig, at et Rentetab er ogsaa en Udgift.

Naar jeg bad om Ordet for en kort Bemærkning, var det i Anledning af den højtærede Indenrigsministers Udtalelser, idet jeg atter fik bekræftet, at den højtærede Minister ikke mener at kunne fremsætte et Lovforslag, før der er tilvejebragt en Overenskomst mellem Smørekspportforeningen og Den sjællandske Bondestands Sparekasse. Jeg anser en saadan Overenskomst for umulig. Den højtærede Minister talte om, at Mejerierne mulig gik til en Overenskomst, men hvem skal slutte den paa Sparekassens Vegne? Jeg fatter ikke Muligheden for at opnaa en Overenskomst her, hvis Sparekassen mener at have et betydeligt større Beløb til gode hos Smørekspportforeningen, end det Beløb, denne tilbyder. Thi hvem skal paa Sparerne, paa Interessenternes Vegne træffe denne Overenskomst? Bestyrelsen kan overhovedet ikke — det er ganske umuligt — gaa med til en Overenskomst, hvorved Udbyttet for Sparerne formindskes. Der bliver ikke anden Udvej end Proces. Skal man først til Domstolene og have fastslaaet Overenskomsten, før vi fra den højtærede Ministers Haand kunne vente at se et Forslag, hvorved Sparekassen kan bringes paa Fode, mener jeg at have Ret til at bebrejde den højtærede Minister Langsomhed i Vendingen i dette Spørgsmaal.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Borgbjerg: Den højtærede Indenrigsminister har Uret, naar han anser mig for en Mand med ringe Tro til mine Medmennesker, jeg har desværre i Politik mange Gange haft for god Tro til mine Medmennesker. Jeg er af Naturen tilbøjelig til at tro mine Medmennesker overordentlig godt. Jeg har haft denne Tro overfor den højtærede Indenrigsminister og overfor den højtærede Konseilspræsident, og jeg haaber, at den ikke skal blive skuffet, jeg har endnu lidt Haab om, at den ikke skal blive det, men den højtærede Indenrigsminister har i Dag bidraget til at forringe dette Haab. Han sagde før: Der kan ikke komme og vil ikke komme Forslag frem, før der er naaet en Overenskomst mellem Sparekassen og Smørekspportforeningen. Nu har jeg desværre den Tro, at det kan trække længe ud med en saadan Overenskomst. Der er saa umaadelig store Vanskeligheder, at der hængaar let den hele Vinter og næste Sommer med. Jeg synes derfor, at naar den højtærede Indenrigsminister stiller denne Betingelse op, kan det til Trods for, at det ikke er hans Hensigt, og det ikke er Regeringens Hensigt at trække Sagen i Langdrag, let blive Skyld i, at Sagen trækkes i Langdrag. Vi bør søge at komme til en endelig Ordning snarest muligt, og jeg synes, at Regeringen godt kunde fremsætte sine Tanker for os om, hvordan den mener, Sagen kunde ordnes, hvad enten der foreligger en saadan Overenskomst eller ej. Det kan dreje sig om Millioner mere eller mindre, enten for Sparekassen eller for Ekspportforeningen, naa, det er for Resten væsentlig de samme Folk, den samme Stand i hvert Fald, der rammes, men jeg synes, at Regeringen, ganske bortset fra hvorledes Overenskomsten vil forme sig, maa kunne sige, hvilke Planer den har med Hensyn til Afhjælpingen af denne Ulykke.

Til den højtærede Finansminister vil jeg kun sige, at det undrer mig noget, at den højtærede Formand kan give ham Tilladelse til at svare mig, da jeg ikke havde faaet Tilladelse til at svare ham.

Formanden: Tiden for en kort Bemærkning er udløben.

Borgbjerg: Saa maa jeg maaske kun sige, at den højtærede Finansministers Svar heller ikke var af den Art, at det denne Gang kræver et Modsvær fra mig. Det minder mig mest om Kaalunds berømte Vers.